

1. Лісовець О. В. Теорія і методика роботи у дитячих та молодіжних організаціях України - Ніжин: Видавництво НДПУ ім. М. Гоголя, 2005.-58с.
2. Панагушина О. Е. Неформальні молодіжні організації як специфічне середовище соціалізації сучасної молоді /О. Е. Панагушина//зб.наук. праць. Педагогічні науки. Випуск 41.- Херсон: Видво ХДУ, 2006.-193с.

ТВОРЧА РОБОТА ЯК ОДИН ІЗ АСПЕКТІВ ВИВЧЕННЯ КУЛЬТУРОЛОГІЇ

Заст. директора з ВР Швидка А. І., студ. Третякова О., ПТКІСумДУ

Сучасні умови організації виробництва обумовлюють нові завдання перед технічними закладами освіти, оскільки майбутніх фахівців, нинішніх студентів вищого навчального закладу, чекає не лише прийняття професійних рішень, але й проблеми роботи з людьми.

Аналіз духовних цінностей, їх проекція на процеси сьогодення, як зазначав науковець Н. Злобін, допоможуть визначити рівень розвитку, стан суспільства в конкретний історичний період, оцінити його з морально-якісного боку.

Дисципліна «культурологія» передбачає формування у студентів цілісного уявлення про світ духовних цінностей, дозволяє осмислити як єдиний комплекс міфологію, релігію, філософію та мистецтво. Предмет певною мірою узагальнює, систематизує, ознайомлює зі специфічними методиками аналізу філософського, політологічного, соціального розуміння й бачення культуротворчих процесів, що відбуваються в соціумі.

Звичайно, майбутні вчителі, мистецтвознавці, бібліотекарі і майбутні «технарі» мають різні можливості для здобуття знань у даній галузі. Якщо перші отримують культурологічні знання за рахунок вивчення цілої низки гуманітарних дисциплін, то навчальні плани студентів технічних вузів, на жаль, відводять обмаль часу для вивчення цієї дисципліни.

Протягом одного семестру, раз на тиждень відбувається оглядове знайомство майбутніх молодших спеціалістів зі світовою й українською культурою. Викладач повинен допомогти студенту увійти

й пірнути в реальність культурологічної роботи, виробити культурологічне мислення, щоб заняття були не просто пізнавальними й цікавими, не тільки давали певні знання та навички, а й прищеплювали любов до світу прекрасного, до скарбниці мудрості й досвіду, надбаних людством протягом століть. Важливо, щоб заняття вчили мислити й діяти задля власної самореалізації на благо держави.

Міркуючи над тим, як озброїться засобами для діяльності викладачу вузу з даного предмету, виробити культурологічне мислення, зрозуміла, що особливу увагу необхідно приділяти самостійній роботі студента. При цьому заняття сприятимуть творчій діяльності студентів: художнє оформлення картин на ватмані формату А1 за вивченим матеріалом. Наприклад «Антична культура», «Культура Середньовіччя».

Усі ці сюжети лягають творчим баченням студентів на біле полотно ватману, малюючи єдину картину розвитку культури Античної цивілізації. Навіть якщо студент не схильний до малювання, він висвітлить своє бачення епохи. Саме у творчій роботі студент розкривається як знавець мистецтва, архітектури і взагалі надбань культури.

Авторське висвітлення знань культурології студентом назавжди залишить у його пам'яті культурну енергію, як правило, цілісне уявлення про нас самих. Творчі роботи студентів найкращі для зорового сприйняття, значення яких впливає на емоційне становлення особистості. Сила творчості чудодійна: перероджує і оновлює людей, робить їх чистішими, мудрішими, світлішими.

Важливим фактором під час вивчення культурології є робота в колективі, де кожен студент, зображаючи в творчій роботі власну думку, має змогу об'єднати її з думкою товариша. Студенти, спілкуючись у вузькому колі, нерідко дають спільну оцінку культурним об'єктам, що навчає працювати в колективі, сприяє поширенню культурологічних ідей і послідовному формуванню позитивного, зацікавленого ставлення до різних видів творчої діяльності.

Продовженням презентації творчого бачення даної теми є дискусія (обговорити кожний творчий підхід, переконатись у логіці аргументів, визначити справедливність доводів опонента). Уміння

дискутувати не просте, йому потрібно вчитись, саме тому суттєва роль у цьому процесі відводиться викладачу. В точки зору К. Роджерса, головною задачею педагога є полегшення й водночас стимулювання (фасилітація) процесу навчання. Важливо при цьому створювати відповідну інтелектуальну та емоційну атмосферу в аудиторії, умови психологічної підтримки.

ПРОФОРІЄНТАЦІЯ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК АДАПТАЦІЇ СТУДЕНТІВ ВНЗ І-ІІ РІВНІВ АКРЕДИТАЦІЇ

Зав. підготовчих курсів Бандурка Л. В.,
студ. Лазоренко Я., ПТК ЮмДУ

Процес адаптації до умов навчання в технікумі є дуже складним та багатогранним. У сучасній психологічній науці адаптація розглядається як «комплексний динамічний процес», що, в свою чергу, дозволяє характеризувати її як взаємодію психологічних, соціальних та біологічних факторів. Отже, це процес багатогранний.

При прийнятті рішення про вступ до навчального закладу абітурієнт опиняється перед вибором не просто майбутньої професії, а й особистого життєвого шляху. Обравши спеціальність, студент у стінах технікуму повинен відчувати психологічну рівновагу, упевненість у власних силах. Ці чинники є дуже важливими в якісному опануванні предметів.

Деякі дослідники зазначають, що психологічна невідповідність до вузівських форм навчання може сприяти накопиченню розумової, психологічної втоми, що негативно відбивається на загальному самопочутті студента, ослаблює його увагу, пам'ять, мислення, волю, без оптимального стану яких неможлива успішна навчальна діяльність. Тому важливим моментом є виявлення студентів, адаптація яких до умов навчання в академгрупі має певні ускладнення.

У Політехнічному технікумі КІ Сум ДУ з метою виявлення можливих ускладнень уже на початку жовтня серед студентів-першокурсників психологом проводиться анкетне опитування, аналіз